

Skaberens kærtegn

Solen står op over tilgivet liv

Tekst: Knud Erik Lægsgaard 1992

H. Colding-Jørgensen 1993



1. Solen står op over tilgivet liv,
troen på nåde er gave,
kærtegnets lys ved Guds skabende: Bliv!
lystegn fra Paradis have.
Nåde er nåde, før tro er til,
livet tilgivet, fordi Gud vil.

2. Sol sender lys over land og i by,
oplyser onde og gode.
Regn vækker solsvedne vækster på ny,
Gud kender livsmodets kode.
Gud er, at mulighed er på vej,-
kærlighed er Gud til hele dig.

3. Jord vender rundt i en hvirvlende dans,
sol deler lysliv og lykke.
Sollys alene vil døve din sans,
solen ser aldrig din skygge.
Kun for vor Herre er mørket lys.
Han kan omlyse, så liv forny's.

4. Solen går ned bagved guldtegnets sky,
skyggen fortæres af katten.
Drømmene vender dit dagværk på ny,
månen mørkblidne om natten.
Nat efter nat bliver bladet vendt
dag efter dag solens kærtegn tændt.

5. Solen er billed' på gudslyset selv
tændt i livsskabelsesstunden,
han er guldgleden på blåhimlens hvælv,
månen hun sølvspejler blunden.
Nat eller dag har vi favnen fuld –
skaberens kærtegn i sølv og guld.

6. Først når for verden vor sol er udslukt,
månen i evighedsskygge.
Først når dit øje for evigt er lukt,
tegner gudslyset din lykke.
Nåde er nåde før tro er til,
livet tilgivet fordi Gud vil.